

логъ *Вы*; въ второ-то ся разумѣва прилогъ *станѣла*; въ трете-то ся разумѣва подлогъ *Вы*; въ четвърто-то ся разумѣва извѣнъ: подлогъ — *азъ*, и сказуемо — *щѣ дойдѣ*. И така тыя прѣдложенія сѣ непълны.

166. Подлогъ-тъ ся изоставя :

1) При два или повече глаголы, что показвать дѣйствіе на едно сѣще лице, подлогъ-тъ ся поставя само въ прѣво-то прѣдложеніе а въ другы-ты не ся повтаря; като: *азъ обычамъ, почитамъ и хвалѣмъ Стояна*.

2) Въ въпросителны прѣдложенія и въ повелително накл. повече-то пѣти, кога подлогъ-тъ е лично мѣстоименіе, изоставя ся; като: *щешъ ли дойдешъ сѣ мене? — Иде ли? — Пишѣте!*

3) Въ прѣдложенія, кои-то служатъ за отговоръ на въпросителны, при кои-то подлогъ-тъ е заедно и подлогъ на второ-то; като: *Гдѣ е Петъръ? — Отиде въ градъ*.

З а б ѣ л ѣ ж в. При трете лице отъ прѣм. окончательно въ Ед. и Множ. число тако рѣчи всякога ся изоставя подлогъ-тъ, кога-то ся говори неопрѣдѣленно за кое лице.

4) Нѣкой пѣтъ сѣщый подлогъ, сѣществително-то, ся изоставя та на мѣсто него ся поставя само прилагателно-то, кое-то го опрѣдѣлява; напр. *Здрави-ти не хващатъ вѣтрѣ на болны-ты*, намѣсто да ся каже: